

ת"פ 39901/11/15 - מדינת ישראל נגד סלאם חופאש, חוסאם סמארה, ויסאם חופאש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 39901-11-15 מדינת ישראל נ' חופאש(עציר)
ואח'

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. סלאם חופאש (עציר)
2. חוסאם סמארה
3. ויסאם חופאש

הנאשמים

גזר דין

כללי

1. לאחר הליך גישור, אשר התנהל בפני כבוד השופטת ברודי, הגיעו הצדדים להסדר דיוני, במסגרתו הודו הנאשמים והורשעו בכתב אישום מתוקן. הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירת חבלה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם 335(א)(1) ו-2(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); הנאשמים 2 ו-3 הורשעו בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 379 יחד עם 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי ההסדר, הוסכם בין הצדדים כי אין טענה שהאירוע האלים תוכנן מראש, ודובר במפגש ספונטני בין הנאשם 1 לבין המתלונן במכולת, אשר לאחריו הצטרפו הנאשמים 2 ו-3 לאירוע. כן הוסכם כי הנאשמים יופנו לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעניין העונש.

עובדות כתב האישום המתוקן:

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 5.10.15 התארס א' מ' (להלן: "המתלונן") עם ר.ס.ח (להלן: "הארוסה").

הנאשם 1 הוא אביה של הארוסה, והנאשמים 2 ו-3 הם דודיה.

עמוד 1

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסמוך למועד האירוסין, גילה סבה של הארוסה דבר מה בקשר אליה, ופנה אל המתלונן בכדי לברר עמו נושא זה. לאחר דין ודברים בין המתלונן ומשפחתה של ארוסתו, הודיע המתלונן כי הוא רוצה לשאת את ארוסתו לאישה, חרף העובדה שנודעה לו.

משפחתה של הארוסה ביקשה מהמתלונן כי השניים ינשאו בתוך חודש, אך המתלונן ביקש שהות בכדי להתארגן מבחינה כלכלית. נוכח תגובה זו, הודיע הנאשם 1 כי השניים יחלו בהליכי גירושין.

לאחר שיחות נוספות בין המתלונן לבני משפחת הארוסה הוחלט לבטל את הליך הגירושין ולערוך "סולחה" ביניהם.

ביום 7.11.15 בסמוך לשעה 19:00, עת הגיע המתלונן לחנות מכולת הסמוכה לביתו בטירה, רץ לעברו לפתע הנאשם 1 כשהוא אחז בידו צינור ברזל ובהמשך הצטרפו אליו הנאשמים 2 ו-3. בשלב מסוים נטל אחד מהנאשמים סכין מהמכולת.

הנאשם 1 הכה את המתלונן עם צינור הברזל בראשו. המתלונן הסתחרר מן המכה ונפל ארצה, והנאשמים המשיכו והיכו אותו בגופו, בעטו בו ומשכו אותו אל עבר מכונת חיתוך הנקניקים אשר הייתה במכולת.

בשלב זה, אחד מהנאשמים, 2 או 3, השליך את מכונת החיתוך לעברו של המתלונן, והנאשם 1 אחז בידו משקולת ברזל והכה באמצעותה את המתלונן ברגליו.

הנאשמים משכו את המתלונן אל עבר הקופה והמשיכו לבעוט בו ולהכותו בראשו באגרופים עד שבשלב מסוים איבד המתלונן את הכרתו.

במהלך התקיפה נטלו הנאשמים מהמתלונן את מכשיר הטלפון הנייד מסוג גלקסי 5, ובו הקלטות של איומים על המתלונן, לאור יחסיו עם הארוסה.

במהלך יציאת הנאשמים מהמכולת, תקף הנאשם 1 את אימאן מנסור, עוברת אורח אשר הגיעה למקום, בכך שנתן לה מכה בגב באמצעות משקולת.

כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו למתלונן חתכים וחבלות, שבר בקיר המדיאלי של הסינוס המקסילרי, חתך בקרקפת שהצריך תפרים, חתך בעפעף תחתון שמאל, חתך בשפה התחתונה עם המטומה, שפשוף ורגישות בברך שמאל וכאבים בכל גופו.

תסקירי שירות המבחן:

4. מהתסקיר הראשון בעניינו של **הנאשם 1**, מיום 7.09.16, עולה שהוא כבן 44, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 4-19, עד למעורבותו בעבירה הנוכחית עבד במאפיה שבבעלותו במשך עשר השנים האחרונות, בה עובדת גם אשתו.

במשפחת מוצאו זוג הורים ושמונה ילדים, כאשר שניים מאחיו הם הנאשמים 2 ו-3.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי בעברו שלוש הרשעות קודמות, שתי עבירות אלימות ועבירה של העסקת תושב זר. בנוסף, מתנהל כנגד הנאשם תיק נוסף בגין עבירת אלימות בבית משפט השלום בכפר סבא, גם עבירה זו על רקע סכסוך.

נאשם 1 ציין כי מעשיו נבעו מתסכול ומתחושת פגיעה במעמדו כאב המשפחה, והביע צער וחרטה בגין התנהגותו גם לאור תוצאותיה החמורות וגם לאור השלכותיה עליו ועל אחיו.

להתרשמות שירות המבחן, התנהגותו של הנאשם 1 מאופיינת בסף תסכול נמוך, נטייה לאגירת כעסים והיעדר כלים לתקשורת מקדמת במצבי דחק. יחד עם זאת, ההליך הפלילי נגדו מהווה גורם מרתיע והנאשם 1 הביע נכונות להשתלב בטיפול ייעודי לגברים אלימים.

משיחה שערך שירות המבחן עם המתלונן, ציין המתלונן את ההשלכות הקשות והטראומתיות של האירוע על חייו ותפקודו, כמו גם הפגיעה הפיזית הקשה שמתמודד עמה עד היום. עוד מסר המתלונן שאינו בקשר עם הנאשם 1 ועדיין חושש ממנו.

הערכת הסיכון כפי שנקבעה על ידי שירות המבחן, הינה סיכון נמוך להישנות התנהגותו האלימה ובמידה וינהג באלימות, חומרת מעשיו צפויה להיות בחומרה בינונית. בשים לב לנכונותו להשתלב בטיפול הומלץ על דחיית הדין לתקופה של 3 חודשים.

מתסקירו השני של שירות המבחן, מיום 7.12.16, עלה כי הנאשם 1 שולב בטיפול כאמור, אולם זמן קצר לאחר מכן נתפס כשהפר את תנאי מעצרו ונעצר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. בשל כך לא עלה בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית נוספת בעניינו בעיתוי הנוכחי, והומלץ לבחון התאמתו לכך במסגרת שב"ס.

5. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של **הנאשם 2** עולה שהוא כבן 42, נעדר עבר פלילי, עובד מזה 8 שנים כשכיר בעבודות נגרות, תיאר עבודתו כרציפה ויציבה. נשוי ואב ל-3 ילדים בגילאי 6-16, אשתו עובדת במפעל.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם 2 ממזער מחומרת התנהגותו ומחלקו בביצוע העבירה, וממוקד בעיקר בחששו מתוצאות גזר הדין וההשלכות העשויות לפגוע בתפקודו, אורחות חייו, מקור פרנסתו ובני משפחתו. התנהגותו במהלך

האירוע היתה אימפולסיבית ונבעה מהזדהות עם אחיו והפנמה של קודים ונורמות תרבותיות.

בשיחה שערך שירות המבחן עם המתלונן ציין זה שלמרות מעורבותו של נאשם 2, הוא לא הכירו טרם העבירה ואין לו סכסוך ישיר עמו. כמו כן סיפר המתלונן שהוא ממשיך להתמודד עם קשיים רגשיים וחוויות קשות בעקבות האירוע. המתלונן שלל קיומה של התנהגות פוגעת נוספת מצדו של נאשם 2 ומסר שאין לו כל קשר עמו.

לאור האמור, להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצדו של נאשם 2 פחתה באופן מסוים בעיתוי הנוכחי.

מכיוון שהנאשם 2 שלל בעיות אלימות ו/או נזקקות טיפוליות, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. יחד עם זאת, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 2 תקופת מאסר אותה ניתן להמיר בעבודות שירות, מע"ת משמעותי ופיצוי למתלונן.

6. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של **הנאשם 3** עלה כי הוא בן 39, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 7-14, מתפרנס מעבודתו כנהג משאית, אשתו עקרת בית. ברישמו הפלילי עבירה אחת בגין אלימות כלפי בת זוגו משנת 2002.

הנאשם 3 ביטא צער רב וחרטה בגין התנהגותו ובעיקר לנוכח פציעת המתלונן, אולם נטה למזער מעשיו, תוך שהשליך האחריות על גורמים חיצוניים.

המתלונן מצדו שלל קיומה של התנהגות פוגעת נוספת מצדו של נאשם 3 ומסר שאין לו כל קשר עמו.

להערכת שירות המבחן, הנאשם 3 ביצע את המעשים על רקע מחויבות כלפי בני משפחתו ודפוס אימפולסיבי, אולם ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו. לאחר שכלול הפרמטרים השונים, ההערכה היא כי קיים סיכון נמוך להתנהלות אלימה מצדו של נאשם 3 ובמידה ויפעל באלימות, חומרת תוצאותיה צפויה להיות בינונית.

לאור העובדה שהנאשם התקשה לבחון את מניעי התנהגותו, השליך את האחריות להתנהגותו על גורמים חיצוניים ושלל מצוקה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. יחד עם זאת, שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם 3 תקופת מאסר אותה יהיה ניתן להמיר בעבודות שירות, מע"ת ופיצוי למתלונן.

ראיות לעניין העונש

7. מטעם הנאשם 1 העיד נאסר מחמוד, מתנדב בעמותה בטירה, אשר סיפר שסלאם עוזר רבות בעמותה למשפחות

נזקקות והינו איש סבלני.

8. מטעם הנאשם 2 העידו מר סטנלי פרידמן ומר דוד בך, מעסיקיו של הנאשם מזה 7 שנים בנגריה, אשר מסרו כי הנאשם 2 אחראי, מסודר, מסור לעבודה והמקרה נשוא האירוע אינו מתאים לאופיו. כמו כן עמדו על נחיצותו בנגריה.

9. מטעם הנאשם 3 העיד מר כאמל מנסור, חברו ועמיתו לעבודה, לטענתו הנאשם 3 הוא אדם אהוב בטירה, סבלן ובעל ידע, התנדב בעמותה לחלוקת מזון למשפחות, והאירוע שהתרחש לא מתאים לאופיו.

10. מטעם שלושת הנאשמים, העיד מר קשוע עבדל רחמאן, מנכ"ל עיריית טירה, שציין כי הופתע כשגילה על האירוע באשר לדבריו המעשים אינם מתאימים לנאשמים. לדבריו, הנאשם 1 היה מתנדב בעבר בסיירת הורים ללא אלימות בעיר, והנאשם 3 היה מסייע לעירייה.

11. כן הוגשו מטעם ב"כ הנאשם 1 מסמכים רפואיים אודות מצבו הרפואי של בנו, הלוקה בבעיית ראייה, והסכם סולחה.

טיעוני הצדדים לעונש:

12. ב"כ המאשימה פירטה את אמות המידה שיש להידרש להן, בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים.

לדבריה, היה במעשי האלימות החמורים של הנאשמים כדי לפגוע פגיעה חמורה באינטרסים והערכים הבסיסים המוגנים וביניהם קדושת החיים, זכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולהנאה מחייו.

לטענת ב"כ המאשימה, מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדובר באלימות קשה מצד שלושת הנאשמים שבמהלך האירוע רק הלכה והסלימה, כאשר ברור שחלקו של הנאשם 1 הוא המשמעותי ביותר, נוכח היותו הרוח החיה באירוע, חומרת העבירה מצד נאשמים 2 ו-3 נעוצה בעובדה שהצטרפו אליו והגבירו את התקיפה כאשר יכלו בכל שלב לעצור את האירוע.

לשיטת המאשימה, השימוש באלימות עד אשר הקורבן איבד הכרתו, שימוש בחפצים קשים, בצינור ברזל, משקולות ברזל, סכין ואף השלכה של מכונה לחיתוך נקניקים על המתלונן, מעידים על אופיים האלים של הנאשמים ואופייה החמור של האלימות.

המאשימה סבורה שהמעשים המתוארים בכתב האישום ראויים לענישה מחמירה, שתעמיד במרכזה את הקורבן בן ה-25 שנפגע על לא עוול בכפו, רק מפני שלא הסכים לתנאי שהוצב לו על ידי משפחת הארוסה.

ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ 4631/13 **מדינת ישראל נ' מוסא כרים ואח'** שם קבע ביהמ"ש מתחם ענישה של בין 18 חודשים ל-5 שנות מאסר, והשית על המערערים עונשים של 40 חודשי מאסר ו-28 חודשי מאסר בנוסף לפיצוי. ובערעור שהוגש לבית המשפט עליון אושרו מתחם הענישה והעונשים שנגזרו.

לשיטת ב"כ המאשימה, מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין שנתיים לחמש שנות מאסר, ונוכח נסיבות העבירה, נאשם 1 נמצא באמצע המתחם. לגבי הנאשמים 2 ו-3 טענה ב"כ המאשימה שמתחם הענישה ההולם הוא כמחצית מזה של הנאשם 1, קרי, בין שנה לשנתיים וחצי מאסר בפועל, כאשר נאשמים 2 ו-3 נמצאים בחלקו האמצעי של המתחם.

לדברי ב"כ המאשימה, בעת בחינתה את העונש הראוי לנאשמים, שקלה נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביניהן: הודאתם של המשיבים, חיסכון בזמן שיפוטי, הסכם "סולחה" שנערך בין הצדדים והעובדה שהמתלונן לא נדרש להעיד.

כמו כן, בין שיקוליה נלקחו בחשבון גם נסיבות לחומרא, ביניהן עברם הפלילי של הנאשמים 1 ו-3 בעבירות אלימות; הפגיעה הקשה במתלונן והחשש של המתלונן מנאשם 1, כשאחד מן השיקולים להסדר היא בקשתו של המתלונן שלא להעיד.

המאשימה עמדה על העדר המלצות טיפוליות בעניינם של הנאשמים, עתרה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן כפי שפורטו לעיל וציינה כי עמדתה היא מאסר בפועל לגבי שלושת הנאשמים, תוך יצירת אבחנה משמעותית בין נאשם 1 לשני הנאשמים האחרים. מעבר לרכיב המאסר בפועל עתרה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשמים מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

13. **ב"כ הנאשמים**, עו"ד צבי אבנון טען כי האירוע מושא כתב האישום החל בעקבות מערכת יחסים לא שגרתית שהתקיימה בין המתלונן לבתו של הנאשם 1, שנפתרה בהסכמה בין המשפחות ע"י הסכמה על נישואי השניים. עם זאת, הנישואין לא התקיימו עקב חילוקי דעות.

לדברי ב"כ הנאשמים, ביום האירוע, במקרה, עת נכנס הנאשם 1 למכולת, פגש במתלונן, שם החל דין ודברים ביניהם, שהתפתח לקטטה, שהמשכה באירוע בו נקט נאשם 1 באלימות קשה מאוד. הנאשמים 2-3 שנקלעו למקום והבינו שיש קטטה הצטרפו לסייע לנאשם 1. אין המדובר באירוע יזום, ומידת האלימות בה נקטו הנאשמים 2 ו-3 שונה באופן מהותי מהאלימות בה נקט הנאשם 1.

עוד ציין ב"כ הנאשמים, שנאשם 1 לא הביא עמו שום כלי וחפץ למקום, אלא כל החפצים בהם עשה שימוש אלה חפצים שנמצאו במכולת באותו זמן. זאת, בניגוד לפסק הדין אליו הפנתה ב"כ המאשימה, בו האירוע היה יזום ומתוכנן.

לגבי השימוש בסכין טען ב"כ הנאשמים כי לנאשמים לא יוחסה עבירת איומים והם לא פגעו עם הסכין במתלונן ואף אותה מכונת נקניקים לא פגעה במתלונן.

לעת הזו, תקופה ארוכה לאחר האירוע, שורר שקט בין הצדדים וקיימת סולחה שנשמרת עד היום. גם המתלונן הסכים שהנאשמים יחזרו לביתם. כתב האישום תוקן בתיאום עם המתלונן, אירועים אלה לא יחזרו והקשר בין המשפחות לא יתקיים עוד.

ב"כ הנאשמים ביקש להתחשב בתקופת מעצרם ובתקופה הממושכת בה שהו הנאשמים בתנאים מגבילים. הנאשמים 2 ו-3 שהו במעצר ממשי כחודש וחצי (מיום 14.11.15 ועד שלהי דצמבר 2015), ולאחר מכן היו כשישה חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני ולא הפרו אותו ולו פעם אחת. לאחר שבוטל מעצרם באיזוק (בחודש יוני 2016) הם שהו במעצר בית חלקי. הנאשם 1 נעצר אף הוא ביום 14.11.15, שוחרר למעצר באיזוק ביום 4.2.16, ונעצר בשנית ביום 26.11.16.

בשים לב לאמור ולהמלצות שירות המבחן, אשר התרשם מרמת סיכון נמוכה והמליץ כי לא יוטלו עונשי מאסר ממשיים על הנאשמים 2 ו-3, עתר ב"כ הנאשמים להסתפק בעניינם של הנאשמים 2 ו-3 בעונש שאינו מאחורי סורג ובריח, כשהמתחם לדידו צריך להיות בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי עבודות שירות ובאם ביהמ"ש יסבור שצריך להטיל את מלוא תקופת המאסר, לא יעתור לנכות את תקופה המעצר בפועל. לדבריו, מדובר באירוע חריג באופן יוצא דופן שאינו משקף את התנהגותם, והנאשמים משלמים את המחיר על התנהגות זו ביושבם בבית וגם בעובדה שישבו במעצר ובכך שהיו מוגבלים כלכלית תקופה כל כך ארוכה. עוד ברור שביהמ"ש יטיל עליהם פיצוי שמשמעו נזק כלכלי למשפחה ומשכך, אין סיבה שלא להסתפק בעונש שאינו מאסר בפועל.

באשר לנאשם 1, לדברי ב"כ הנאשמים, מדובר באדם שלו פנים רבות, מצד אחד התגלתה אותה התפרצות כעס שהובילה לאלימות קשה מאוד, ומאידך, התגלה אדם שתורם לקהילה ולמשפחות נזקקות.

עוד הוסיף כי לנאשם 1 בן לקוי ראייה הסובל מבעיות רפואיות רבות המצריכות טיפולים רבים וליווי לטיפולים השונים. לעת שמיעת הטיעונים לעונש היה הבן מאושפז בבית החולים איכילוב והטיפול בו הצריך נסיעות מטירה לת"א ושהייה בבית החולים, לעיתים לתקופות ארוכות. הנטל הוטל לאחרונה על אשתו ומקשה עליה.

לדברי ב"כ הנאשמים מתחם הענישה בעבירה מן הסוג הזה נעה בין מספר חודשים ועד שנתיים מאסר בפועל. עם זאת, לאור התנהלותו של הנאשם בח"י היום יום ומצבו הבעייתי של בנו הזקוק לו באופן שוטף כמו גם העובדה שנערכה "סולחה" בין הצדדים, יש להתחשב בכל אלה בעת גזירת העונש.

ב"כ הנאשמים עתר לגזור את עונשו של הנאשם 1 ברף הנמוך, לנכות את תקופת המעצר ולהתחשב בתקופה שבה היה באיזוק אלקטרוני.

14. הנאשם 1 בדברו האחרון ביקש מבית המשפט לא להשית עליו מאסר בפועל, הביע צער על המקרה, הבין את הטעות במעשיו, טען כי מעולם לא חשב כי ימצא עצמו בכלא שכן אינו עבריין, ציין לטובה את הטיפול והשיקום בהם החל והביע צער על כך שהפר את תנאי מעצרו.

15. הנאשם 2 בדברו האחרון הביע צער על שאירע.

16. הנאשם 3 בדברו האחרון הביע צער על שאירע, וטען כי הוא מבין שמדובר בטעות חמורה. עוד ציין כי הוא בעל עסק ועליו לפרנס את משפחתו.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

17. בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' נאסר חסן, ציין ביהמ"ש העליון כדלקמן:

"...בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעתם של עבריינים הפונים 'לפתור סכסוכים' בכוח הזרוע. בפסקי דין רבים נקבע כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרובחירה בלתי נסבלת בדרך האלימות, למען יועבר מסר מתאים לעבריינים ולחברה כולה".

עוד נפסק כי "רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה." (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לפסק הדין, [פורסם בנבו (16.8.07)])

18. הערכים המוגנים בעבירה, אם כן, שלווה נפשם של האזרחים ותחושת ביטחונם וכן זכותו של האדם לשלמות גופו, בריאותו והנאה מחייו.

19. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, מהמפורט לעיל עולה כי הגם שמעשיהם של הנאשמים לא תוכננו מבעוד מועד, הם בוצעו באכזריות רבה, תוך נקיטה באלימות חמורה ומתפרצת, כאשר הנאשם 1 הלא ברואו של המתלונן באמצעות צינור ברזל, ולאחר שזה נפל ארצה הכה אותו ובעט בו יחד עם הנאשמים 2 ו-3, משך אותו יחד איתם לעבר מכונה לחיתוך נקניקים, והכה ברגליו באמצעות משקולת ברזל. לאחר מכן משך אותו יחד עם הנאשמים 2 ו-3 לעבר

הקופה תוך שהמשיכו לבעוט בו ולהכות בראשו באגרופים.

האלימות פסקה רק כאשר המתלונן איבד את הכרתו, לא לפני שהנאשמים נטלו מהמתלונן את מכשיר הטלפון שלו ובו תיעוד של הקלטת איומיהם עליו. עת יצאו מהמכולת הכה הנאשם 1 אף עוברת אורח באמצעות משקולת הברזל, בגבה.

20. חומרה יתרה הטמונה בביצוע עבירה זו, הינה המניע לפרוץ האלימות על רקע של סכסוך מוקדם, בשל קיומו של קשר רומנטי בין בתו של הנאשם 1 למתלונן.

21. בע"פ 4631/13 **מדינת ישראל נ' מוסא כרים**, הורשעו שלושת המערערים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בעקבות תגרה שפרצה בין מלצר לבין אחד האורחים בחתונה, הגיעו מספר אנשים עם מקלות והחלה קטטה שהסתיימה בפגיעות קשות של המתלונן. בגין מעשים אלה, אישר ביהמ"ש העליון את מתחם הענישה שקבע ביהמ"ש קמא שעמד על טווח שבין 18 חודשים ל- 5 שנות מאסר בפועל. יודגש, כי במקרה זה נגרמו למתלונן נזקים חמורים אשר ילוו אותו ואת משפחתו למשך כל ימי חייו, הוא מוגבל מבחינה תפקודית וזקוק לסיוע בפעילויותיו ביום יומיות.

22. בע"פ 5153/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** הורשע המערער בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, זאת בעקבות דין ודברים שהתפתח בין המתלונן למערער בעקבות כך שהמתלונן גילה שהמערער "גונב" מביתו אינטרנט, חילופי הדברים ביניהם התפתחו לקטטה, בהמשך הצטרפו אליה גם שני אחיו של המערער, הכו את המתלונן באמצעות מקלות ואת חפירה וגרמו לו לחבלות ולשבירים בכל חלקי גופו. מתחם הענישה שנקבע בביהמ"ש המחוזי ואושר בערעור על ידי בית המשפט העליון עמד על עונש מאסר הנע בין 2 ל-4 שנות מאסר לריצוי בפועל, כשהעונש שהושת על המערער עמד על 3 שנות מאסר לריצוי בפועל.

23. בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן**, נדון בביהמ"ש העליון ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב במסגרת גזר דינו בבית המשפט המחוזי. המשיב הורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, כאשר בעקבות סכסוך שפרץ בין המשיב לבין משפחת אשתו הגיע אל חנותו של גיסו כשהוא מצויד בסכין ובמיכל גז מדמיע, ונעץ את הסכין בחזהו. המשיב שם נזקק לטיפולים פולשניים, נגרמו לו כאב וסבל, הוא המשיך לעבור טיפולים רפואיים ואיבד כושר עבודתו והכנסתו. כמו כן בשל פחדים וטראומה שנגרמו לו הוא החל טיפול פסיכולוגי ונטל כדורי הרגעה. בית המשפט המחוזי הטיל על המשיב 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ביהמ"ש העליון עמד על הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלימות, והעמיד את עונשו של הנאשם על 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

24. בשים לב לרמת הענישה ולנסיבות ביצוע העבירות מושא תיק זה: לטיב העבירה, לאלימות הקשה שבוצעה בחבורה ואשר לא פסקה אף לאחר שהמתלונן נפל ארצה, לשימוש בכלים וחפצים, לרקע לאלימות, למידת מעורבותו של נאשם 1, ולפגיעה במתלונן שכללה שבר בסינוס, חתכים בראשו וכאבים בכל חלקי גופו, וכפי שעולה מתסקירי שירות המבחן הוא מלווה בקושי רגשי עד היום; ומאידך בהתחשב בכך שמדובר בהתפרצות לא מתוכננת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בעניינו למאסר הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

25. אשר לעונש שיש להטיל על הנאשמים 2 ו-3, לאור מעורבותם השונה באירוע כפי שפורטה לעיל וכן לאור העבירה המיוחסת להם - תקיפה בנסיבות מחמירות, על"י להידרש לקביעת מתחם ענישה שונה מזה שנקבע לנאשם 1.

במסגרת קביעת המתחם בעניינם של הנאשמים 2 ו-3 יש להתחשב מחד בטיב האלימות שתואר על ידי לעיל, בכך שהשתמשו בסכין ובמכשיר לחיתוך נקניקים שמצאו בזירה, בנוק שנגרם למתלונן ובכשל המוסרי בהצטרפם למעשה האלימות חלף הפסקתו. מאידך יש להתחשב בכך שהם לא יוזמי האירוע, שהיה לא מתוכנן, וכי חלקם באלימות שהופנתה כלפי המתלונן קטן מחלקו של הנאשם 1. כן יש להתחשב בכך שהורשעו בעבירה קלה יותר, אשר העונש בצידה הוא 4 שנות מאסר.

בשים לב לאמור, מצאתי כי מתחם הענישה הראוי בעניינם נע בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

26. במסגרת השיקולים לזכות הנאשם 1 מצאתי להתייחס להיותו אב למשפחה מרובת ילדים ואחראי על פרנסתם, למצבו הבריאותי של בנו הפעוט, להודאתו בעבירה ול"סולחה" שנערכה עם המתלונן. במסגרת השיקולים לחומרא, עברו הפלילי של הנאשם 1 הכולל בין היתר שתי עבירות אלימות.

אציין, כי בשים לב לעברו, להתפרצות האלימה הנוכחית של הנאשם 1 ולאימפולסיביות ממנה התרשם שירות המבחן, אינני תמימת דעים עם הערכת שירות המבחן בדבר מסוכנות נמוכה, וסבורני כי המסוכנות הנשקפת מן הנאשם 1 גבוהה יותר. הערכה זו עולה בקנה אחד אף עם כך שהפר את תנאי מעצרו ולא השלים הליך טיפולי ייעודי ששולב אליו במסגרת שירות המבחן.

27. במסגרת השיקולים לזכות הנאשם 2 מצאתי להתייחס להעדר עבר פלילי והשתלבותו התקינה בעבודה קבועה מזה שנים רבות; להיותו אב והמפרנס העיקרי של משפחתו ולהשלכות העונש עליו ועל בני ביתו הסמוכים לשולחנו; להסכם "סולחה" עם המתלונן ולהמלצותיו החיוביות של שירות המבחן; לתקופה בה שהה הנאשם 2 במעצר באיזוק אלקטרוני, ובמעצר בתנאים מגבילים.

28. במסגרת השיקולים לזכות הנאשם 3 מצאתי להתייחס להיותו אב והמפרנס העיקרי של משפחתו; להשלכות העונש עליו ועל בני ביתו הסמוכים לשולחנו; לנטילת האחריות על ידו; להסכם "סולחה" עם המתלונן ולהמלצותיו החיוביות של שירות המבחן; לתקופה בה שהה הנאשם 3 במעצר באיזוק אלקטרוני, ובמעצר בתנאים מגבילים. כמו כן, התייחסתי לעברו הפלילי של הנאשם 3 הכולל הרשעה בעבירת אלימות משנת 2002.

29. באשר לנאשמים 2 ו- 3 נלקחה בחשבון התקופה בה שהו במעצר באיזוק אלקטרוני ובמעצר בית.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות המפורטות לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

- א. 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.11.15 ועד ליום 4.2.16 ומיום 26.11.16 ועד היום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות שהיא פשע.
- ג. 7,500 ₪ פיצוי למתלונן.

נאשם 2:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.11.15 ועד ליום 29.12.15.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות שהיא פשע.
- ג. 5,000 ₪ פיצוי למתלונן.

נאשם 3:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 14.11.15 ועד ליום 29.12.15.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות שהיא פשע.
- ג. 5,000 ₪ פיצוי למתלונן.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ז, 17 ינואר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד עצמון, ב"כ הנאשמים עו"ד אבנון והנאשמים.